

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ – ΗΘΙΚΗ ΒΛΑΒΗ

Πρόσληψη εργαζομένου για να εργασθεί ως ψήστης σε ξενοδοχειακή επιχείρηση. - Προφορική δήλωση του στην επιχείρηση κατά το χρόνο προσλήψεως του για προϋπηρεσία του, καθώς και ότι ήταν πτυχιούχος της Σχολής Τουριστικών Επαγγελμάτων. - Νόμιμη κατά τον ανωτέρω τρόπο γνωστοποίηση των ανωτέρω ειδικών προσόντων του.- Εργατικό ατύχημά του κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του, και δη πτώση του στο χώρο εργασίας από την ύπαρξη έντονης υγρασίας και λάσπης, εξ αιτίας ελλείψεως όρων ασφαλείας στο χώρο αυτό, από την οποία υπέστη βαρεία θλάση του δεξιού άκρου του ποδιού του και της δεξιάς ποδοκνήμης.- Νέο εργατικό ατύχημά του στον ίδιο χώρο και από την ίδια αιτία, οφειλόμενο στην έλλειψη προσοχής προς το άτομο του από τους νόμιμους εκπροσώπους της επιχείρησης, οι οποίοι, παρ' όλο που τους παραπονείται για έντονες ενοχλήσεις στο πόδι του στο οποίο είχε προηγουμένως τραυματισθεί, εκείνοι επέμεναν να τον απασχολούν στις ίδιες όπως και πριν βαρείες εργασίες, καίτοι γνώριζαν το πρόβλημα του.- Επιδίκαση σε αυτόν χρηματικής ικανοποίησης προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης του από τα ανωτέρω δύο εργατικά του ατυχήματα, που οφείλοντο στην έλλειψη όρων ασφαλείας στους χώρους εργασίας του. Κυριότερες διατάξεις: Α.Κ. άρθρα 653-655, 662 και 932. Ν. 551/1915 άρθρα 1 επ.

Πρόεδρος, ο Πρωτοδίκης, κ. Κων. Κατσιμίχας

Δικηγόροι η κυρία Έλλη Ανδριανάκη, ο κ. Χαρ. Μπέστιος

Με την κρινόμενη αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι προσλήφθηκε από την εναγομένη με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και ζητεί μισθολογικές διαφορές και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από εργατικό ατύχημα ως αναλυτικώς εκθέτει στην αγωγή, να υποχρεωθεί να του καταβάλει η εναγομένη νομιμοτόκως, από την επίδοση της αγωγής και να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική του δαπάνη (...).

Ο ενάγων στις 10.1.1995 προσλήφθηκε από την εναγομένη που διατηρεί και εκμεταλλεύεται ξενοδοχείο στην Αθήνα με το διακριτικό τίτλο «Ρ.», για να εργαστεί ως ψήστης με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Κατά την πρόσληψη του δήλωσε προφορικά, ότι κατέχει νόμιμα θεωρημένο βιβλιάριο υγείας, ότι έχει 4 έτη προϋπηρεσίας ως ξενοδοχοϋπάλληλος και ότι κατέχει πτυχίο Σχολής Τουριστικών Επαγγελμάτων. Από 1.10.1996 ανέλαβε την ειδικότητα του μαγείρου Β'.

Εργαζόταν επί 5νθήμερο εβδομαδιαίως. Από την πρόσληψη του μέχρι 30.9.1996 εργαζόταν με ωράριο 7 μ.μ. έως 3 π.μ., από 1.10.1996 έως 31.5.1997 εργαζόταν με ωράριο 2 μ.μ. έως 11 μ.μ., από 1.6.1997 έως 30.9.1997 εργαζόταν με ωράριο 7 μ.μ. έως 3 π.μ., από 1.10.1997 έως 31.5.1998 με ωράριο 2 μ.μ. έως 11 μ.μ., από 1.6.1998 έως 30.9.1998 με ωράριο από 7 μ.μ. έως 3 π.μ. και από 1.10.1998 έως το Φεβρουάριο 1999 με ωράριο 2 μ.μ. έως 11 μ.μ.

Πέραν του ωραρίου αυτού δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων πραγματοποιούσε παράνομες υπερωρίες, χωρίς άδεια της αρχής, εργαζόμενος καθ' υπέρβαση του νομίμου δώρου ημερησίως και ότι του οφείλει σε κάθε περίπτωση αμοιβή υπερωριών.

Η εναγομένη μέχρι τον Οκτώβριο 1997 δεν υπελόγιζε την προϋπηρεσία του εκ τεσσάρων ετών σε ξενοδοχεία που της είχε γνωστοποιήσει προφορικά, με αποτέλεσμα να του καταβάλλει χαμηλότερο μισθό από το νόμιμο. Έτσι από την εργασία του στο ξενοδοχείο της εναγομένης δικαιούται: (...).

Εξάλλου στις 16.2.1999 ο ενάγων μπήκε μέσα στα ψυγεία της κουζίνας προκειμένου να μεταφέρει μια κατσαρόλα με κομμένα μαρούλια βάρους 60 κιλών, όμως μέσα στα ψυγεία υπήρχαν κάτω νερά με αποτέλεσμα να γλιστρήσει και να πέσει κάτω. Από το πέσιμο ο ενάγων υπέστην βαρεία θλάση δεξιού άκρου ποδός και δεξιάς ποδοκνήμης, την επομένη ημέρα δε τοποθετήθηκε γύψινος επίδεσμος στο δεξιό πόδι και του δόθηκε αναρρωτική άδεια μέχρι 4.4.1999.

Παρόλο που οι ενοχλήσεις στο δεξιό του πόδι συνεχίζονταν έντονες διότι είχε ρήξη βραχέων περιονιαίων συνδέσμων, στις 5.4.1999 αυτός επανήλθε στην εργασία του. Έτσι

ξαναεργάστηκε κουτσαίνοντας και πονώντας στο κάτω δεξιό άκρο, παρόλο δε που παραπονιόταν στους προϊσταμένους του, αυτοί του ανέθεταν κανονικές εργασίες σχετικά με τα καθήκοντα του.

Στις 7.4.1999 και περί ώρα 4.30 μ.μ. του έδωσαν να κουβαλήσει ένα μεγάλο δίσκο βάρους 20 κιλών και να τον βάλει στα ψυγεία. Όπως όμως ο ενάγων κατέβαινε τις σκάλες που οδηγούν στα ψυγεία και επειδή πάνω από τις σκάλες υπήρχαν υδραυλικοί σωλήνες που έσταζαν νερά, με αποτέλεσμα να είναι οι σκάλες πολύ βρεγμένες και λασπωμένες, ο ενάγων γλίστρησε στα τελευταία 5 σκαλιά και έπεσε κάτω, ήλθαν δε συνάδελφοι του και τον συμμαζέψαν.

Από το δεύτερο αυτό κτύπημα υποτροπίασε η κάκωση στο δεξιό άκρο πόδι και προκλήθηκε κάκωση δεξιού γόνατος με ύγραθρο ευαισθησία στον έσω πλάγιο σύνδεσμο και έσω μεσάθροιο διάστημα. Μαγνητική τομογραφία δεξιού κάτω άκρου που έκανε στις 26.5.1999 έδειξε αύξηση του διαστήματος από το περίοστεο μέχρι τον υποδόριο ιστό στην περιοχή του έσω πλάγιου συνδέσμου που αποδόθηκε σε εκχύμωση η ρήξη αυτού, παρατηρήθηκε δε μικρή ποσότητα αρθρικού υγρού στα οπίσθια διαμερίσματα του αρθρικού θηλάκου. Κατόπιν αυτών ο ενάγων έλαβε αναρρωτική άδεια από 8.4.1999 έως 5.8.1999.

Στις 6.8.1999 ο ενάγων επανήλθε στη θέση του, όμως ο προϊστάμενος του δεν του επέτρεψε να αναλάβει εργασία, του ζήτησαν δε να περιμένει το Διευθυντή της εναγομένης να επιστρέψει από την Κύπρο, προκειμένου να του απαντήσει οριστικά εάν θα αποδεχθεί τις προσφερθείσες εργασίες του. Τελικά στις 18.8.1999 επέστρεψε στην Αθήνα ο διευθυντής και στις 19.8.1999 του ενεχείρισε έγγραφο καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του. Όμως για το διάστημα από 6.8.1999 έως 19.8.1999 ο ενάγων προσέφερε κανονικά τις υπηρεσίες του και η εναγομένη δεν τις αποδεχόταν, χωρίς να του ανακοινώσει εάν θέλουν να τον απολύσουν ή όχι. Έτσι η εναγομένη περιέπεσε σε υπερημερία περί την αποδοχή των υπηρεσιών του από 6.8.1999 έως 19.8.1999 και δικαιούμαι 14 ημερομίσθια υπερημερίας εκ 13.021 δρχ. (325.524 δρχ. καταβαλλόμενος μισθός δια 25) = 182.293 δρχ.

Εξάλλου, τα δύο πιο πάνω ατυχήματα που υπέστην ο ενάγων ήταν εργατικά, εφόσον συνέβησαν κατά τη διάρκεια και εξ αφορμής της εργασίας του, οφείλοντο δε καθαρά στην έλλειψη όρων ασφαλείας στους χώρους εργασίας (άρθρο 662 Α.Κ.), και συγκεκριμένα στην ύπαρξη έντονης υγρασίας και λάσπης, τόσο στους χώρους των ψυγείων, όσο και στις σκάλες της κουζίνας, παρόλο που και οι δύο χώροι θα έπρεπε να διατηρούνται στεγνοί, ακριβώς για την αποτροπή παρομοίων ατυχημάτων. Εξάλλου, το δεύτερο ατύχημα οφείλετο και στην έλλειψη προσοχής προς το άτομο του από τους νομίμους εκπροσώπους της εναγομένης, οι οποίοι παρόλο που αυτός παραπονιόταν έντονα για ενοχλήσεις στο δεξιό πόδι, επέμεναν να εκτελεί όλες τις εργασίες και τις πιο βαριές και δεν ελάφρυναν καθόλου τα καθήκοντα του, όπως θα όφειλαν εξαιτίας της καταστάσεως του, και παρόλο που γνώριζαν το πρόβλημα του, τον υποχρέωσαν να κουβαλήσει στις σκάλες που είχαν νερά βαρύ αντικείμενο με αποτέλεσμα να γλίστρήσει και πάλι.

Η κάκωση αυτή στο δεξιό του άκρο πόδι συνεχίζει ακόμη να του δημιουργεί πολλά προβλήματα, οι πόνοι εξακολουθούν και αδυνατεί πλέον να κάθεται πολλές ώρες ορθοστασία. Όμως το επάγγελμα του μαγείρου που έχει σπουδάσει και επί εννέα χρόνια εξασκεί, απαιτεί πολλές ώρες ορθοστασία, γι' αυτό και αδυνατεί πλέον να βρει εργασία μαγείρου, καθόσον η ενόχληση στο δεξιό του πόδι τον εμποδίζει να εργαστεί στο επάγγελμα αυτό.

Συνεπώς δικαιούται να του καταβληθεί χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστην εξαιτίας των δύο εργατικών ατυχημάτων, που οφείλοντο στην έλλειψη των όρων ασφαλείας στους χώρους εργασίας του ύψους 1.000.000 δρχ.

Έτσι από την εργασία του στο ξενοδοχείο της εναγομένης, από την υπερημερία της και λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστην από τα δύο εργατικά ατυχήματα ο ενάγων, δικαιούται συνολικά το ποσό των 1.658.213 δραχμών και πρέπει να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστική για 1.000.000 δραχμές.

Η δε δικαστική δαπάνη κατά ένα μέρος πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της εναγομένης ανάλογα με το ποσοστό νίκης ή ήττας αυτής (άρθρο 178 Κ.Πολ.Δ.).